

Λουδοβίκος Άουερβέκ, διοικητής του νεοσχηματισθέντος λόχου των τεχνιτών.

Άρθρ. III.

Μετατίθεται.

Ο λοχαγός και αρχιαποθηκοφύλαξ Πολίας, Πέτρος Λαφόντ εις Ναύπλιον με την ιδίαν υπηρεσίαν,

Ο χαρακτηρισμένος λοχαγός Στάθης Λικουδης από την έφορίαν του όπλοστασίου ει. Πολίαν ως αποθηκοφύλαξ.

Οι υπολοχαγοί,

Ιωάννης Αντωνιάδης από τον λόχον των τεχνιτών εις το πυροβολικόν τάγμα,

Φρεδερίκος Σούλτζε από τον λόχον των τεχνιτών εις την κεντρικην διεύθυνσιν των όπλοστασίων επιφορτισμένος την επίθεώρησιν των παρά τω Έρασίω καταστημάτων του πυροβολικού.

Ο άνθυπολοχαγός,

Χαράλαμπος Ζυμβρικκης από το πυροβολικόν τάγμα ως αποθηκοφύλαξ εις Μεθώνην.

Οι άνθυπασπισται και αποθηκοφύλακες,

Χρ. Λάνδος από την έφορίαν του όπλοστασίου Ρίου εις εκείνην τήν Χαλκίδος.

Νικόλαος Σωτήριου από την έφορίαν του όπλοστασίου Μεθώνης εις εκείνην τον Ναυπλίου.

Άρθρ. IV.

Τίθεται υπό σύνταξιν.

Ο άνθυπασπιστής, υποαποθηκοφύλαξ Ναυπλίου, Παντολέων Φριδάς.

Άρθρ. V.

Έκτός ενεργίας τίθεται με την μισθόν του βαθμού και με αποζημίωσιν ενόχου κατά το Πρότερον Διάταγμα από 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833.

Ο λοχαγός και αρχιαποθηκοφύλαξ Μεθώνης, Φραγκίσκος Ατζολίκης,

Ο λοχαγός και επιαρχινοσητεχνίτης Ιωάννης Μάρτη,

Ο υπολοχαγός και αποθηκοφύλαξ Χαλκίδος, Ερρίκος Ιωσαφρόβος με τον χαρακτηρα και τάς αποδοχάς λοχαγ. 2. κλάσεως εκτός ενεργίας,

Ο άνθυπολοχαγός και αποθηκοφύλαξ Έπιδαύρου Αιμηράς, Νικόλαος Γαμβελάκης.

Ο άνθυπολοχαγός του λόχου των τεχνιτών Βασιλείος Έλεθερίου.

Παραφλάττεται εις τούτο, φερόντας αξιωματικούς ή παλιότητας των άντεθών εκ νέου εις ενεργίαν. Τούτο συγχωρείται μόνον να ελέγξωσι τον τοπον τής διαμνησίων εντός του Βασιλείου, πλην επιφυλακτόμεθα να συγκαλέσωμεν ή άλλως κύτως ή τινά εκ ούτων εις σταθμόν τινα, όταν ιδιαίτεροι λόγοι απαιτήσωσι μισόν μόνον.

Η Ημετέρα επί των Στρατιωτικών Γραμματειών θέλει γνωρίζει άδιακόπως την διακινήν έκαστου των αξιωματικών τούτων και θέλει δώσει τάς απαιτούμεναι οδηγίας προς τάς ανήκοντα στρατιωτικά ταμεία, διά να μη

πληρωθῆ ὁ μισθός των ειμα. επί ενδεικτικού ύπάρξεως, εάν δέν δύνανται να παρουσιασθώσι προσωπικώς.

Άρθρ. VI.

Η Ημετέρα επί των Στρατιωτικών Γραμματειών επιφορτίζεται την δημοσιεύσιν και την εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 3 (15) Αύγουστου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Στρατιωτικών Γραμματεών της Έπικρατείας ΣΧΜΑΛΙΖ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περί ενάρξεως της χειρουργικής και φαρμακευτικής σχολής. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί, ότι

Επειδή πλητίζει ή ενέρξει των μαθημάτων του Πανεπιστημίου γεννημένη από τήν Α. Οκτωβρίου, οι θέλοντες, εκτός των τακτικών φοιτητών τής Ιατρικής σχολής, να διδάχθωσι την Ιατρικην εν ός δύο έτων δια να χρησιμεύσωσιν έπειτα ως Ιατροί με άδειαν είτε εις μέρη, όπου δέν εύρισκονται επιστήμινες Ιατροί, είτε εις τους κατωτέρους βαθμούς του ναυτικού και των στρατευμάτων κατά το πνεύμα των Β. Διαταγμάτων από 9 (21) Ιανουαρίου 1838 και από 7 (19) Μαΐου 1838 (έφημ. τής Κυβερνήσεως αρ. 32, έτους 1838), προσκαλούνται να παρουσιασθώσιν εν καιρώ εις τον Πρύτανιν του Πανεπιστημίου δια να καταγραφώσιν εις τον κατάλογον των φοιτητών.

Προσκαλούνται δε όμοίως και οι θέλοντες να σπουδάσωσι την φαρμακοποιαν εντός των εξαμηνίων, καθώς διαλαμβάνει το περι τούτου εις την έφημερίδα τής Κυβερνήσεως αρ. 32 έτους 1838 έκδοθέν από 15 Ιουλίου Β. Διάταγμα, να παρουσιασθώσιν εν καιρώ εις τον Πρύτανιν, διότι και ταύτα τά μαθήματα αρχίζουσι την 1 Οκτωβρίου.

Εν Αθήναις, την 22 Αύγουστου 1838.

Ο επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίου Έκπαίδευσως Γραμματεός της Έπικρατείας Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εις τον αριθ. 32 το περί διετούς σειράς Ιατρικών μαθημάτων Β. Διάταγμα πρέπει να χρονολογηθῆ «9 (21) Ιανουαρίου 1838 αντί «9 (21) Ιουνίου, ώστε το τοπονηθέν επί κεφαλής τής έφημερίδος Β. Διάταγμα περί των ακολουθούσων τήν διετη σειράν τής χειρουργίας και Ιατρικής φοιτητών του Πανεπιστημίου πρέπει να θεωρηται ως παρακόλουθον του περί διετούς σειράς Ιατρικών μαθημάτων Β. Διατάγματος.

Εις τον ίδιον αριθμόν σελ. 169, στήλη 2, σίχ. 9 άνοθεν άνάγκ. «Τοξικολογία» αντί «Λεξικολογία.»

Άρθρ. 1.

Δίδεται νέα προθεσμία ἕξ μηνῶν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης, τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανοῦ, διὰ νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς τὰς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου, ἢ ανατιθεμένους σήμερον διὰ τοῦ παρόντος εἰς αὐτήν. Ἡ προθεσμία αὐτὴ ἀρχεταί μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιεῖθῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρὼν Νόμος.

Άρθρ. 2.

Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ θέλει δικάζει τὰς ἀκολουθοῦσας διαφορὰς, καθόσον ἤθελον εἰσέλθῃ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, α'. ὅλας τὰς μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως, κατὰ τὴν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 συνθήκην, καὶ τῶν αὐτῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου πραγματικὰς, προσωπικὰς τε καὶ μικτὰς ἀγωγὰς, β'. πᾶσαν περὶ ἀκινήτων κτημάτων πωληθέντων ἀπὸ Ὀθωμανοῦ μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διαφωρὰν, ὅσακις ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι: τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου κτήματος οἰονδήποτε δικαίωμα τοῦ πωλήσαντος Ὀθωμανοῦ.

Άρθρ. 3.

Ὅσαι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσωπικῶν, πραγματικῶν καὶ μικτῶν διαφορῶν εἶναι ἤδη ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐμποροδικῶν, πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, μεταβιβάζονται ὡσαύτως εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεκκλήτως δεδικασμένων, αἵτινες, τότε μόνον ὑπάγονται εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὅταν, γενομένης ἐν καιρῷ γρῆσεως τοῦ ἐνδίκου τῆς ἀναίρεώς μεσσοῦ, κατασταθῶσιν ἐκ νέου ἐκκρεμεῖς διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου διαταχθείσης πρὸς ἀναδίκασιν παραπομπῆς εἰς ἓν τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων δικαστηρίων.

Άρθρ. 4.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει νὰ κηρύττῃ αὐτὴν ἐκτελεστέην ἄνευ ἀναβολῆς κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων· περιορισθέντος δὲ τοῦ τύπου τῆς ἐτελέσεως, ἢ ἐκτελέσεως γίνεται, ἐπιμελεία τῶν διχδίκων, διὰ τινος κλητῆρος.

Άρθρ. 5.

Ἄν ὁ ὀφειλέτης προκληθεὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἐκτελεστῶν τι συμβολαίων, δὲν τὰ ἐκτελεῖ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἐνεργεῖται διὰ τοῦ κλητῆρος, κατ' ἐκλογὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἢ κατ' ἀσχεσίαι τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας του, ἢ ἀποστολὴ πωνήτορος, καὶ, ὅταν διὰ τῶν τοιούτων μέσων δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐκτέλεσις, ἢ προσωπικῆ κρᾶτησις. Ἡ προσωπικῆ κρᾶτησις καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ πωνήτορος δὲν δύναται νὰ γενῆ ἄνευ προηγουμέ-

νης ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὅστις τὴν ἐκδίδει, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ περὶ προσωπικῆς κρᾶτησεως διαταγὴ εἶναι καθ' ὅλην τὴν κράτος ἐκτελεστέα.

Άρθρ. 6.

Ἀρμοδίαι διοικητικὴ ἀσχεσίαι: κατὰ μὲν τὰς περὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν ἐτελέσεως, ἢ τοῦ τόπου, ἐνθα εὐρίσκεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐτελέσεως, κατὰ δὲ τῆς προσωπικῆς, ἢ τοῦ τόπου, ἐνθα εἶναι τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου.

Άρθρ. 7.

Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίων ἐκτελεστῶν, ἢ ἀποφάσεων ἐκδόσεων πρὸς τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἢ πρὸς τῶν δικαστηρίων, ἀναρνούμεναι ἐστάσει ἢ ἄλλαι δυσκολίαι, μεταξὺ κατοίκου τινὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ Ὀθωμανῶν ἔχοντων τῆς μεταναστεύσεως τὸ δικαίωμα, ἀρχειοῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀντιτίθεται εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀρμοδίους διοικητῆς ἢ ὑποδιοικητῆς.

Άρθρ. 8.

Οἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τῶν ἐκτελεστῶν συμβολαίων, διεξάγονται τὰς κατασχέσεις καὶ ἐκποιήσεις τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν, ὕλην συνημορφῶσθαι μὲν τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικῶν μίαι δι' ἐτάσεις, καθόσον ἀφορᾷ τὰς κοινοποιήσεις τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, φυλάττονται καὶ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 885 τῆς αὐτῆς διοικητικῆς.

Άρθρ. 9.

Πράγματι ὑποκείμενα εἰς εὐθὴραν πλειστηριασμοῦ δημοσίως παρακλήματα, ἢ ἐντὸς ἐξαλείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ κειμένου προθεσμίας διὰ τὸν δικαστῆρα. Τὸ ἐκπλειστηριασμὸν δὲ προσωρινῶς παρακατατίθεται εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὀριστικῶς εἰς τίνα ἀνάκει.

Άρθρ. 10.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου ἐργαζόσεται καὶ εἰς τὰς περὶ ἐτελέσεως διαίας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

Άρθρ. 11.

Ἄν τινα τῶν καταγεγραμμένων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου διεδικηθῶσι τρίτοι, ὡς ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς, δυνάμει συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἐκδοθέντων πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀφείλουσιν αὐτοὶ νὰ διεπιβῶσιν δι' ἀσχεσίαι πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τῆς πολιτικῆς διοικητικῆς ἀρμοδίον πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 614 καὶ 911 διατάττει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν πρὸς αὐτῶν ὁ λόγος κτημάτων.

Άρθρ. 12.

Ὁ τρίτος διάδικος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν καταγεγραμμένων ἀκινήτων κτημάτων ἀπόφασιν τοῦ προέδρου τῶν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 55.

1858.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Σεπτεμβρ.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΒΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι 1) Περί τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς. — 2) Περί πα αὐ λίου. — Διάταγμα Περί σχηματισμοῦ τῆς κεντρικῆς διου-
 θοισίως τῶν ὀπλιστάσιον. — Αλοποιήσις 1) Περί ἐνάργεως τῆς χειρουργικῆς καὶ φαρμακευτικῆς σχολῆς. —
 Παρόγραφα.

ΝΟΜΟΣ

Περί τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι οὐδ' ἡ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ὑπὸ
 ἡμερομηνίαν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου χορη-
 γηθεῖσα προνομία εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Παιτέρου Βα-
 σιλείου καὶ τοὺς ἔχοντα, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ἰου-
 λίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης δικαίωμα
 μεταναστεύσεως ὀθωμανῶν, οὐδ' ἡ παράταξις τῆς προ-
 νομιᾶς ταύτης ἐπεκταθείσης διὰ τοῦ ἀρθρ 1 τοῦ ὑπὸ
 ἡμερομηνίαν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837 ἡμετέρου Βασιλ.
 Διατάγματος μέχρι τέλου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ
 αὐτοῦ ἔτους, δὲν ἐξήρκεσαν, ὥστε ἅπαντες οἱ ἔχοντες
 περὶ ἀκινήτων κτημάτων πραγματικῶν, ἢ ἐκ τῆς πω-
 λίσσεως αὐτῶν προεργουμένης πιστοποιικῆς ἀγωγῆς, νὰ
 εἰσέλθωσιν εὐτάς εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν

Θεωροῦντες, ὅτι ἐνεκα τῆς ὀλιγῆς ἐξαιρετικῆς στάσεως
 τῶν εἰσέξι μέχρι τοῦδε διακρινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ὀθωμανῶν, ἐνεκα τῆς μεγάλῆς διαφορᾶς τῆς διακρινού-

σης τὴν ἤδη ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ
 ἔθιμα τὰ ἐν γρῆσει, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβον γένεσιν τὰ
 δικαιώματα καὶ αἱ ἐνοχαι εἰς τὴν πραγματικὴν αἰ μεταξὺ
 κατὰ τοῦ Παιτέρου Βασιλείου καὶ ὀθωμανῶν διαφο-
 ρα, ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως μέσων ἀσφαλῶν καὶ ἀναντιβ-
 ῆτων διὰ νὰ κατ' ἐπιταχῆ ἡ τότε ἰσχύουσα νομοθεσία
 γνωστὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἐνεκα τελευταίον
 τοῦ γινικοῦ συμφέροντος τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν ταχυσίαν
 καὶ ἠριστικὴν ἀποπεράτωσιν ὄλων τῶν μεταξὺ αὐτῶν
 ὑπαρχουσῶν διαφορῶν ἀπαιτεῖται ἐπομένως, διὰ νὰ φθά-
 σωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ συμπληρωθῆ ἡ ἀρμο-
 διότης τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ διευκολυνθῆ ἡ ταχυ-
 τάτη ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεών της, ἀπομακρυνομένων
 τῶν ἐκ τῶν διαφορῶν τύπων παρεμβαλλομένων εἰς τὴν
 ἐκτέλεσιν τῶν ἐμποδίων

Ἐπὶ τῆ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Παιτέρου Βασιλικῆ
 Οἴκου καὶ τῶν ἔξωτε κῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δακαιοσύνης
 Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώ-
 μην τοῦ Παιτέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπο-
 φασασαμεν καὶ διατάττομεν

